

Další vlastnosti konzervativního. pole

Z minulé kapitoly již víme, že :

- silové pole nazýváme konzervativní, když se vykonaná práce „neztrácí“, ale je „zakonzervována“ v poloze náboje a mohu ji dostat zpět (a nezávisí na tvaru dráhy)
- pak existuje potenciální energie (a potenciál)

Platí to i opačně (zkuste jako D.cv.) :

- když existuje potenciální energie (a potenciál) - pak pole je konzervativní

Celkem tedy : existence potenciálu je ekvivalentní konzervativnosti el. pole

Nyní ale ještě odhalíme další důležité vztahy, které budou rovněž ekvivalentní konzervativnosti pole:

Nejprve použijme vztah pro rozdíl potenciálů získaný koncem minulé kapitoly:

$$\int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} -\vec{E} \cdot d\vec{r} = \varphi_2 - \varphi_1 = \varphi(\vec{r}_2) - \varphi(\vec{r}_1)$$

Pravá strana vypadá jako výsledek určitého integrálu z přírůstku funkce φ mezi místy \vec{r}_1 a \vec{r}_2 , tedy :

$$\int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} -\vec{E} \cdot d\vec{r} = \int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} d\varphi$$

Z rovnosti stejných integrálů pak plyne rovnost integrovaných funkcí :

$$\boxed{d\varphi = -\vec{E} \cdot d\vec{r}} \quad \text{\underline{diferenciální přírůstek potenciálu}}$$

Vidíme, že tento přírůstek potenciálu se realizuje na diferenciální dráze, tj. při diferenciální změně polohy bodového náboje.

Uvažme dále, že potenciál je funkce místa, tj. funkce tří prostorových proměnných :

$$\varphi = \varphi(\vec{r}) = \varphi(x, y, z)$$

a vyjádřeme diferenciální přírůstek potenciálu na levé straně rovnice známým matematickým výrazem :

$$d\varphi = \frac{\partial \varphi}{\partial x} \cdot dx + \frac{\partial \varphi}{\partial y} \cdot dy + \frac{\partial \varphi}{\partial z} \cdot dz = \text{grad } \varphi \cdot d\vec{r}$$

Porovnáním s pravou stranou předchozí rovnice dostaneme další ekvivalentní vztah konzervativnosti elektrostatického pole (promyslete jeho zpětnou implikaci) :

$$\boxed{\vec{E} = -\text{grad } \varphi} \quad \text{\underline{vztah intenzity a potenciálu el. pole (diferenciální)}}$$

Tato rovnost vyjadřuje jednoznačný vztah vektorové intenzity pole a skalárního potenciálu.

Silové elektrické pole, definované vektorovou veličinou - intenzitou (jako silou na jednotkový náboj) je tedy možno daleko jednodušeji popisovat pouze skalární funkcí – potenciálem.

(A v případě potřeby lze použitím uvedené rovnice kdykoliv přejít k intenzitě pole.)

Povšimněte si ještě, co také plyne z vlastností derivací v poslední rovnici : pro dané elektrické pole, tj. pro jedinou elektrickou intenzitu existuje nekonečně mnoho možných potenciálů, které se navzájem mohou lišit o libovolnou konstantu (její derivace je nulová). To je ovšem v souladu se obecným vztahem pro potenciál bodového náboje (potenciální energii, viz dříve), který obsahuje výchozí polohu jako parametr – tím se vnáší do hodnoty funkce potenciál této výchozí polohy - to je ona konstanta.

Zopakujme si dále pro úplnost, co známe z matematiky o operátoru gradient :

Nejprve definice :

$$\text{grad } \varphi = \left(\frac{\partial \varphi}{\partial x}, \frac{\partial \varphi}{\partial y}, \frac{\partial \varphi}{\partial z} \right)$$

To lze formálně zapsat :

$$\text{grad } \varphi = \left(\frac{\partial \varphi}{\partial x}, \frac{\partial \varphi}{\partial y}, \frac{\partial \varphi}{\partial z} \right) = \left(\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z} \right) \varphi = \nabla \varphi$$

V tomto vztahu jsme definovali matematický formální vektor – operátor nabla:

$$\boxed{\nabla = \left(\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z} \right)} \quad \text{operátor nabla}$$

A nakonec ještě smysl operátoru gradient :

$\text{grad } \varphi$ určuje směr největšího růstu funkce φ – tj. kolmice k jejím ekvipotenciálním plochám

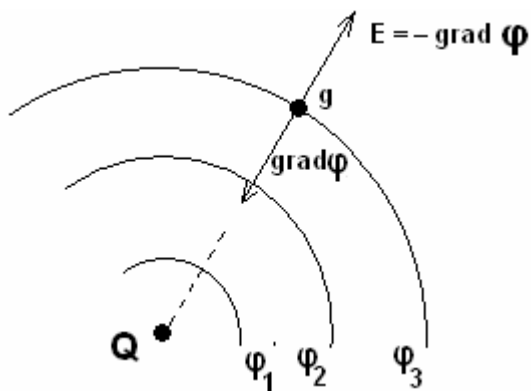
Například ekvipotenciální plocha pro bodový náboj má rovnici :

$$\varphi = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 \cdot r} = \text{konst.}$$

Její řešení je rovnice kulové plochy :

$$r = \text{konst.}$$

Kolmice k těmto plochám směřují do středu, do centrálního náboje.

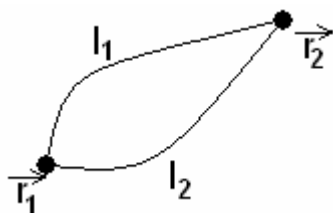
Dále se vraťme k základní vlastnosti elektrostatického pole – že práce vnější síly mezi body \vec{r}_1 a \vec{r}_2 nezávisí na dráze, tj.:

$$\int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} -\vec{F} \cdot d\vec{r} = konst.$$

Po vydělení rovnice $(-q)$ pak nezávisí na dráze ani integrál

$$\int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} \vec{E} \cdot d\vec{r} = konst$$

Jestliže tedy zvolíme mezi body \vec{r}_1 a \vec{r}_2 dvě různé křivky (dráhy) l_1 a l_2 , bude:

$$\int_{\vec{r}_1(l_1)}^{\vec{r}_2} \vec{E} \cdot d\vec{r} = \int_{\vec{r}_1(l_2)}^{\vec{r}_2} \vec{E} \cdot d\vec{r}$$

V integrálu na pravé straně přehodíme meze (tím změní znaménko) a převedeme ho na levou stranu (opět změní znaménko) :

$$\int_{\vec{r}_1(l_1)}^{\vec{r}_2} \vec{E} \cdot d\vec{r} + \int_{\vec{r}_2(l_2)}^{\vec{r}_1} \vec{E} \cdot d\vec{r} = 0$$

Součet integrálů na levé straně je dohromady integrál po uzavřené křivce $l = l_1 + l_2$:

$$\oint_l \vec{E} \cdot d\vec{r} = 0$$

Křivky l_1 a l_2 jsou libovolné, proto také výsledná křivka l je libovolná a vztah platí pro jakoukoliv uzavřenou křivku (nepíšeme tedy žádné její označení) – je to **další ekvivalentní vztah** konzervativnosti elektrostatického pole (promyslete jeho zpětnou implikaci) :

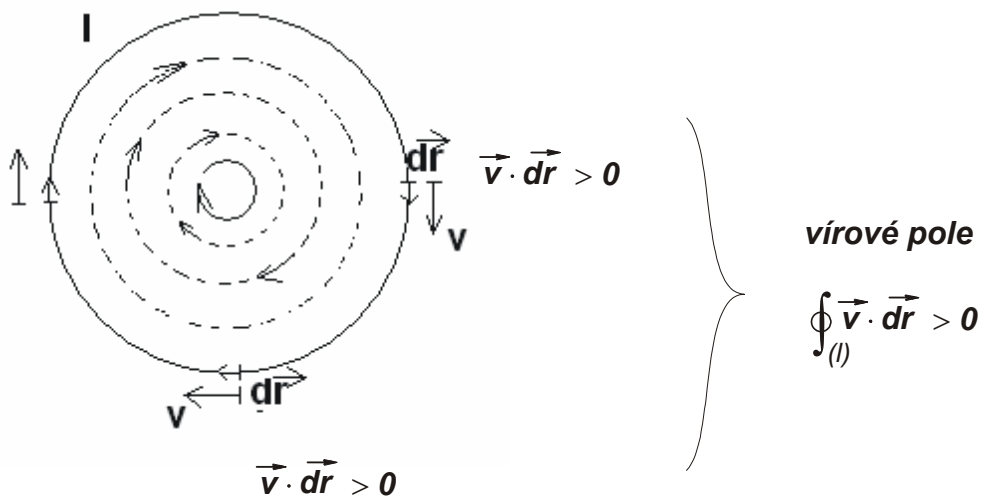
$$\boxed{\oint \vec{E} \cdot d\vec{r} = 0} \quad \text{nevírovost el. pole}$$

Pojem nevírovosti pochází z hydrodynamiky, kde se v poli rychlosti $\vec{v} = \vec{v}(\vec{r})$ často zkoumá hodnota integrálu, tzv. **cirkulace vektoru rychlosti** po uzavřené křivce l :

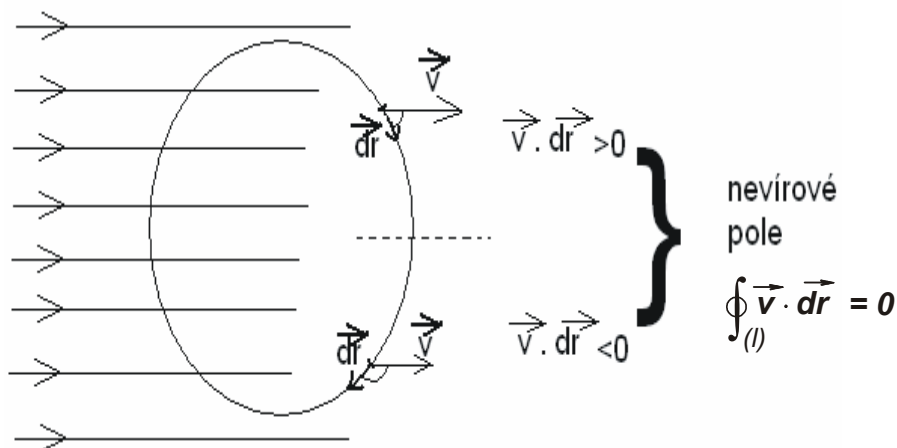
$$\oint_{(l)} \vec{v} \cdot d\vec{r}$$

Význam tohoto integrálu vyplývá z následujících dvou příkladů :

1) Jestliže v nějakém místě kapaliny existuje vír (např. kolem výpusti, jako důsledek Coriolisovy síly), potom zřejmě platí – viz. obr.:

2) Jestliže v kapalině neexistují víry – např. když probíhá laminární proudění, potom je situace zcela jiná :

Pojmy cirkulace vektoru , vírové pole a nevírové pole potom formálně používáme v jakémkoliv vektorovém poli, i v případě, když nepopisuje žádný reálný pohyb hmoty.

Uveďme dále matematickou Stokesovu větu [stouksovu], která se často používá pro úpravu integrálů typu „cirkulace vektoru“ :

Nechť S je spojitá plocha ohraničená spojitou uzavřenou křivkou l .

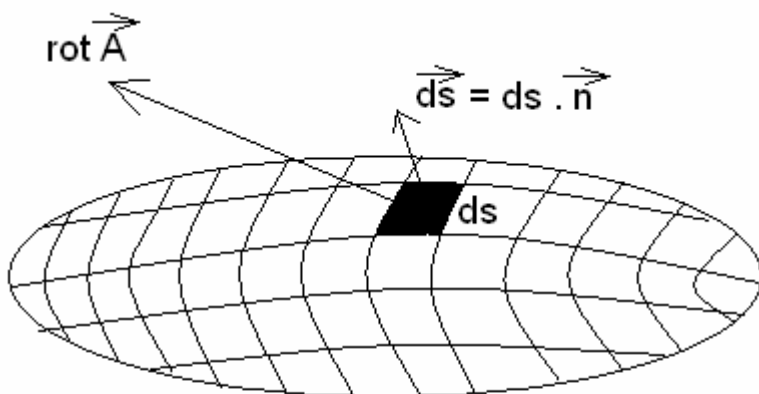
Pak pro libovolnou spojitou vektorovou funkci polohy, tj. :

$$\vec{A} = \vec{A}(\vec{r}) = (A_x(x, y, z), A_y(x, y, z), A_z(x, y, z))$$

Platí vztah :

$$\oint_l \vec{A} \cdot d\vec{r} = \iint_S \text{rot } \vec{A} \cdot d\vec{S}$$

kde $d\vec{S}$ je orientovaný vektor plochy (viz. obr.) a $\text{rot } \vec{A}$ je matematický operátor rotace vektoru \vec{A} .

n ... (norm. vektor)

$$\text{rot } A = \text{rot } A(r)$$

Zopakujme si dále, jako u gradientu, co matematika uvádí o operátoru rotace :

Nejprve jeho definice :

$$\text{rot } \vec{A} = \left(\frac{\partial A_z}{\partial y} - \frac{\partial A_y}{\partial z}, \frac{\partial A_x}{\partial z} - \frac{\partial A_z}{\partial x}, \frac{\partial A_y}{\partial x} - \frac{\partial A_x}{\partial y} \right)$$

To lze formálně zapsat opět pomocí operátoru nabla, který byl již použit u gradientu :

$$\text{rot } \vec{A} = \left(\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z} \right) \times (A_x, A_y, A_z) = \nabla \times \vec{A}$$

Zcela evidentně nejde o triviální operátor, pokusme se dále určit nějaký jeho názorný (fyzikální) smysl :

Napišme Stokesovu větu, za předpokladu splnění jejích podmínek :

$$\oint_l \vec{A} \cdot d\vec{r} = \iint_S \text{rot } \vec{A} \cdot d\vec{S}$$

A představme si, že zmenšujeme velikost ohraničené plochy S , matematicky až v limitě $S \rightarrow 0$.

Pak ovšem není potřeba dělit tuto již malou plochu na malé části (a provádět integraci) a pravou stranu můžeme napsat v (přibližném) tvaru (současně vyjádříme vektor plochy pomocí normálového vektoru) :

$$\oint_l \vec{A} \cdot d\vec{r} \cong \text{rot } \vec{A} \cdot \vec{S} = \text{rot } \vec{A} \cdot \vec{n} \cdot S$$

Vydělením velikostí plochy osamostatníme skalární součin, rovnost platí ovšem exaktně až v limitě :

$$\boxed{\text{rot } \vec{A} \cdot \vec{n} = \lim_{S \rightarrow 0} \frac{\oint_l \vec{A} \cdot d\vec{r}}{S}}$$

Na pravé straně je podíl cirkulace vektoru a velikosti plochy (kolem které cirkulace probíhá), tedy je to cirkulace vektoru připadající na jednotkovou plochu (kolem jednotkové plochy) lze také použít názvu **plošná hustota cirkulace**.

Skalární součin na levé straně pak vyjadřuje kolmý průmět vektoru $\text{rot } \vec{A}$ do směru normály k ploše S .

Uvážíme-li, že vektor $\text{rot } \vec{A}$ je jednoznačně určen svým místem (je to funkce polohy), potom velikost tohoto průmětu závisí jedině na naší volbě plochy S a kolmý průmět vektoru bude tedy maximální a rovný velikosti vektoru v případě plochy kolmé na tento vektor.

Shrňme tyto poznatky o významu operátoru rotace :

- vektor $\text{rot } \vec{A}$ má směr normály k ploše, kolem které je maximální cirkulace vektoru \vec{A}

- a jeho velikost je pak rovná plošné hustotě cirkulace vektoru \vec{A}

Upravme nyní náš vztah nevírovosti el. pole:

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{r} = 0$$

Levou stranu upravme ze Stokesovy věty a dostaneme :

$$\iint_S \text{rot } \vec{E} \cdot d\vec{S} = 0$$

Protože S je libovolná (ohraňčená) plocha v prostoru, vyplývá z nulového integrálu také nulovost integrované funkce a dostáváme tak další ekvivalentní vztah konzervativnosti elektrostatického pole (promyslete jeho zpětnou implikaci) :

$$\boxed{\text{rot } \vec{E} = 0}$$

nevírovost elektrostatického pole – dif. tvar

D.cv.:

Po dosazení do tohoto vztahu za el. intenzitu:

$$\vec{E} = -\text{grad } \varphi$$

Získáme rovnici :

$$\boxed{\text{rot grad } \varphi = 0}$$

Pokuste se najít řešení této rovnice (podmínky platnosti) !

Závěrem můžeme konstatovat :

Konzervativnost je základní vlastností silového pole – umožňuje uchování vykonané práce ve formě potenciální energie hmotných objektů.

V této kapitole jsme prozkoumali konzervativní elektrostatické pole a poznali jsme, že jeho konzervativnost lze jednoznačně vyjádřit také následujícími ekvivalentními vztahy :

el. pole je konzervativní

existuje potenciál φ

$$\vec{E} = -\text{grad } \varphi$$

$$\int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} \vec{E} \cdot d\vec{r} = \text{konst} \quad (\text{nezávisí na dráze})$$

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{r} = 0$$

$$\text{rot } \vec{E} = 0$$

Ekvivalenci těchto vztahů lze dobře využít při zkoumání jakéhokoliv silového pole – zjistíme-li platnost libovolné uvedené rovnice, pak toto pole je konzervativní (nebo není konzervativní při její neplatnosti).